

Og vil endelig det ærede Flertal her i Tinget ikke gaa den Vej, kan man ogsaa sige, at det er helt overflødig at flytte Soldaterne, der ere indkvarterede i Helsingør paa Kronborg, hvor vi have Kaserne staaende, af hvilke vi ikke kunne faa nogen Indtægt, naar vi ikke bruge dem til Indkvartering. Det Par Mil til Hillerød, hvad betyde de? Har man faaet en saadan Skræk for Vandet her i Danmark i Militæretaten, at man slet ikke kan have Soldaterne ved Søen? Skulde det pludselig være utaaleligt, at Soldaterne laa indkvarterede paa Kronborg, medens det hidtil har været meget godt Latin i militære Kredse? Det kunde dog ikke være en Landsulykke, om virkelig Kronborg blev benyttet til Kaserne endnu 2—5—8 Aar, indtil vi have faaet Pengene skaffede til Veje til alle disse Foranstaltninger. Naar vi faa denne Sag frem til Behandling i dette høje Ting, inden den er foregreben, kunne vi dog maaske paa dette Punkt enes om at gøre en Forandring og delvis udsætte denne Garnisonsflytning.

Men desuden er det meget muligt, at denne Ordning kunde træffes billigere. Den højtærede Forsvarsminister har megen Selvtillid. Man kan sige: Nur die Lumpen sind bescheiden, og Beskedenhed trykker ikke den højtærede Forsvarsminister. Ligesom det i nogen Grad er Skik i den moderne Novellelitteratur at tale i Jeg-Stil, saaledes taler den højtærede Minister ogsaa i høj Grad i Jeg-Stil og paaberaaber sig selv som Autoritet. Det er muligt, at han er det, og at han er overbevist om, at ingen i højere Grad end han kan paase, at disse Foranstaltninger blive iværksatte med den størst mulige Sparsommelighed. Jeg har heller ikke noget Grundlag, paa hvilket jeg i dette Øjeblik kan modsige ham, men jeg vil dog sige til dette høje Ting, at forsigtigere er det, at vi faa forelagt Sagerne her og selv undersøge dem. Gamle Finansudvalgsmedlemmer, ja, selv unge Finansudvalgsmedlemmer ville vide, hvordan man hvert eneste Aar i Finansudvalget sidder og ser paa Bygningsforanstaltningerne og river sig i Haaret af Forfærdelse over, hvor uhyre dyrt Staten bygger paa alle Punkter. Og naar man saa kommer med Finanslovsforslaget her ned i dette høje Ting, ja, saa rejser der sig som oftest Medlem paa Medlem og siger, at disse Bygningsforanstaltninger, som Staten skal sætte i Værk, ere alt for dyre. Nu er det virkelig muligt, at den Selvtillid, den højtærede Forsvarsminister raader over, er velbegrundet, og at ingen bedre kan tage sig paa at vogte over, at der bliver bygget sparsommeligt, end han kan, men absolut Sik-

kerhed for det har dog det høje Ting ikke, og det var bedre, vi saa med vore egne Øjne. Lad os faa forelagt Beskrivelser og Overslag over alle disse Byggeforanstaltninger, her skulle sættes i Værk, og se, om de ikke kunne udføres meget billigere. Lad os se paa det, før det bliver afgjort. Nu hæver der sig jo Gang paa Gang Røster om, at Rigshospitalet er bygget alt for dyrt, at der kunde være sparet umaadelige Beløb, hvis Rigsdagen havde set rigtigt efter. Lad os derfor faa Beskrivelser, Tegninger, Overslag over disse Kaserne, som den højtærede Forsvarsminister vil have bygget, for at se, om der ikke er noget, vi kunde spare. I Gaar udtalte en militær Autoritet til mig, at efter hans Opfattelse kunde disse Kaserne bygges meget billigere, end der her er Tale om. Han hævdede, at hvis man opførte dem af Cement efter Monies Systemet, maatte man kunne bygge dem langt billigere, end det kan være beregnet her. Der er heller ikke noget i Vejen for, at man kunde opføre Barakker til at kasernere i, maaske med Fundament af Beton, men hvor det øvrige var opført af Træ. Saadanne ville dog kunne staa i mange Aar og ville kunne opføres for en langt billigere Pris end den, der her er Tale om. Derfor tror jeg, at det er af allerstørste Vigtighed, at vi faa hele denne Sag frem til Drøftelse her i Rigsdagen, inden Sagen bliver afgjort eller er foregreben ved administrative Foranstaltninger fra Forsvarsministerens Side. Jeg vil udtale min Glæde over, at vi faa det frem, og jeg vil indtrængende opfordre dette høje Ting til nøje at se paa disse Foranstaltninger, som blive foreslaede, og at udvise den størst mulige Sparsommelighed.

Ordføreren (Carl Hansen): Jeg skal allerede nu gøre opmærksom paa, at Grundlaget for de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), for saa vidt de vedrøre den Skrivelse, som er afsendt fra Finansudvalget den 10. December i Fjor, hviler, kedeligt nok, paa en Fejl i Fortrykket, en Fejl, som jeg dog ikke er Skyld i. Netop det Punkt, som det ærede Medlem bygger sin Anke paa, at der staar „Indkvarteringen“, er urigtigt. Det er blevet rettet ved Mødets Begyndelse ved Samvirken mellem Protokolskretæren og mig, fordi det er i Uoverensstemmelse med Originalen, baade som den staar i Kopibogen og den Afskrift, jeg havde af den. Jeg beklager, at det ikke har været det ærede Medlem bekendt, det vidner ganske vist om, at det ærede Medlem ikke har benyttet Lejligheden til at gøre sig be-